

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 573

FAX : 213 1604 567

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 28.12.2017

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 6630

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' /22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 06-09-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία '.....', και τον διακριτικό τίτλο '.....', η οποία εδρεύει στην ΑΘΗΝΑ, επί της οδού αριθμός, και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ, κατά της από 12.07.2017 τεκμαιρόμενης σιωπηρής απορρίψεως του κ. Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ στη με αριθμό πρωτοκόλλου δήλωση με επιφύλαξη (άρθρο 20 παρ. 1 Ν. 4174/2013), η οποία διατυπώθηκε μαζί με την κατατεθειμένη την 12.04.2017 υπ' αριθμό 325 Συμπληρωματική Δήλωση Καταβολής Φόρου στη συγκέντρωση κεφαλαίου διαχειριστικού έτους 2017, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 06-09-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία '.....', και τον διακριτικό τίτλο '.....', ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την

αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά:

Να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή.

Να ακυρωθεί η από 12.07.2017 τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη του κ. Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών της από 12.04.2017 και με αριθμ. πρωτ. δηλώσεως με επιφύλαξη (άρθρο 20 παρ. 1 Ν. 4174/2013), η οποία διατυπώθηκε μαζί με την κατατεθειμένη την 12.04.2017 υπ' αριθμό Συμπληρωματική Δήλωση Καταβολής Φόρου στη συγκέντρωση κεφαλαίου διαχειριστικού έτους 2017 καθώς και κάθε άλλη συναφής προγενέστερη ή μεταγενέστερη πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Να επιστραφεί στην Τράπεζα το ως άνω ποσό καταβληθέντος φόρου για την διαφορά από την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιον ευρώ 101.590,89, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Η Γνωμοδότηση 113/2009 του Ν.Σ.Κ. αλλά και η ΠΟΛ. 1044/3.2.2014, αναφέρονται στο χειρισμό ποσού υπέρ το άρτιο εταιρικών μεριδίων ανηκουσών σε εταιρίες με τη μορφή της Ε.Π.Ε. και ουχί μετοχών Ανωνύμων Εταιριών. Το Υπουργείο Οικονομικών έως σήμερα δεν έχει ανακαλέσει την ΠΟΛ.1230/10.10.1994, η οποία συνεπώς εξακολουθεί να ισχύει..... Επομένως, δεδομένου ότι το Υπουργείο Οικονομικών δεν έχει εκδώσει σχετική Εγκύκλιο, η φορολογική διοίκηση υποχρεούται να εφαρμόσει τα οριζόμενα στην ΠΟΛ 1230/1994.

2. Σε περίπτωση έκδοσης μετοχών υπέρ το άρτιο, η υπέρ το άρτιο διαφορά είναι εισφορά που αυξάνει μεν το ενεργητικό της εταιρείας, αλλά ο εισφέρων δεν αποκτά δικαιώματα ψήφου κλπ. από την εισφορά αυτή και επομένως το ποσό της διαφοράς αυτής, δεν υπάγεται κατά το χρόνο της καταβολής της σε φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίων, δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής ούτε της διάταξης της περίπτ. α' ούτε της διάταξης της περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν. 1676/86.

3. Το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθμ. 3015/2009 απόφασή του επικύρωσε τα ισχύοντα βάσει της ΠΟΛ 1230/1994

4. Συμπερασματικά, το υπέρ το άρτιο ποσό δε θα έπρεπε να υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 18 του Ν.1676/1986, έως ότου κεφαλαιοποιηθεί, καθώς στην περίπτωση αυτή επέρχεται και η πραγματική αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας.

Επειδή, οι διατάξεις του Ν. 1676/1986 (ΦΕΚ Α' 204/29-12-1986), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 17. Επιβολή φόρου

“Επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, φόρος με την ονομασία «φόρος στη συγκέντρωση κεφαλαίων», από:

α) εμπορικές εταιρείες και κοινοπραξίες επιτηδευματιών,

β) συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού, οποιαδήποτε άλλη εταιρεία, νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή κοινωνία, εφ' όσον ο σκοπός που επιδιώκουν τα πρόσωπα αυτά είναι κερδοσκοπικός, γ) υποκατάστημα ξένης εταιρείας.”

Άρθρο 18. Φορολογούμενες πράξεις

“1. Αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων και υπάγονται στο φόρο οι κατωτέρω πράξεις:

α) η σύσταση των προσώπων, που προβλέπονται από το άρθρο 17 και η αύξηση του κεφαλαίου τους, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους,

β), γ) η αύξηση του ενεργητικού των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους, όχι για συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο ή την εταιρική περιουσία, αλλά για χορήγηση δικαιωμάτων ίδιας φύσης με εκείνα που έχουν οι εταίροι, όπως το δικαίωμα ψήφου ή το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ή στο προϊόν της εκκαθάρισης,”

Άρθρο 19. Αξία στην οποία επιβάλλεται ο φόρος

“1. Ο φόρος υπολογίζεται:

α) για τις πράξεις των περιπτώσεων α', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, την πραγματική αξία των

εισφερόμενων κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων, “

Άρθρο 20. Χρόνος γένεσης φορολογικής υποχρέωσης

“Η φορολογική υποχρέωση γεννάται:

α) στη σύσταση των προσώπων του άρθρου 17, στην αύξηση του κεφαλαίου ή του ενεργητικού τους, στη συγχώνευση, στη μετατροπή και στα δάνεια των περιπτώσεων ε’ και στ’ της παραγράφου 1 του άρθρου 18, κατά το χρόνο της σύνταξης του οικείου εγγράφου και σε περίπτωση μη σύνταξης εγγράφου κατά το χρόνο της σχετικής εγγραφής στα οικεία βιβλία, “

Άρθρο 21. Συντελεστής του φόρου

“Ο φόρος ορίζεται σε ένα στα εκατό (1%) στην αξία που φορολογείται.”

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1230/10.10.1994 “Η κεφαλαιοποίηση της διαφοράς από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο υπόκειται σε φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίων”

“1. Σύμφωνα με τη διάταξη της περίπτ. α’ της [παρ. 1 του άρθρου 18](#) του ν. [1676/1986](#), μεταξύ των πράξεων που αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων και υπάγονται στο φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίων, είναι και η αύξηση των κεφαλαίων των προσώπων του [άρθρου 17](#) του νόμου αυτού. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις της περιπτ. γ’ της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ίδιου νόμου, αποτελεί συγκέντρωση κεφαλαίων και υπάγεται στο φόρο η αύξηση του ενεργητικού των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους, όχι για συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο ή την εταιρική περιουσία, αλλά για χορήγηση δικαιωμάτων ιδίας φύσης με εκείνα που έχουν οι εταίροι, όπως το δικαίωμα ψήφου ή το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ή στο προϊόν της εκκαθάρισης.

2. Σε περίπτωση έκδοσης μετοχών υπέρ το άρτιο, η υπέρ το άρτιο διαφορά είναι εισφορά που αυξάνει μεν το ενεργητικό της εταιρείας, αλλά ο εισφέρων δεν αποκτά δικαιώματα ψήφου κ.λπ. από την εισφορά αυτή και επομένως το ποσό της διαφοράς αυτής, δεν υπάγεται κατά το χρόνο της καταβολής της σε φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίων, δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής ούτε της διάταξης της περίπτ. α’ ούτε της διάταξης της περίπτ. γ’ της [παρ. 1 του άρθρου 18](#) του ν. [1676/1986](#).

Εφόσον, όμως, γίνει κεφαλαιοποίηση της ανωτέρω διαφοράς οφείλεται φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίων για το ποσό αυτό, δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή λαμβάνει χώρα αύξηση του κεφαλαίου κατά τα οριζόμενα στην περίπτ. α’ της [παρ. 1 του άρθρου 18](#) του Ν. [1676/1986](#).

Άλλωστε, με την κεφαλαιοποίηση αυτή καλύπτεται και η προϋπόθεση που ορίζεται στη διάταξη της περίπτ. γ’ της [παρ. 1 του άρθρου 18](#) (χορήγηση δικαιώματος ψήφου συμμετοχής στα κέρδη κ.τ.λ.).

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται περί κεφαλαιοποίησης αποθεματικού κατά την έννοια της διάταξης της περίπτ. β’ της [παρ. 2 του άρθρου 22](#) του ίδιου νόμου και επομένως για την κεφαλαιοποίηση αυτή δεν τυγχάνει εφαρμογής η απαλλακτική αυτή διάταξη. Ειδικότερα, όπως έγινε δεκτό από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Δ/ση τομέων παραγωγής, Εθνικό Συμβούλιο Λογιστικής, με το έγγραφο Λ.Σ. [215/2169/1994](#) η διαφορά που προκύπτει από την έκδοση μετοχών σε τιμή μεγαλύτερη της ονομαστικής αξίας (υπέρ το άρτιο) ως προερχόμενη από καταβολές των μετόχων δεν θεωρείται αποθεματικό, αλλά συμπληρωματικό κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει συμπληρωματική εισφορά των μετόχων.

3. Από την έκδοση της παρούσας κάθε διαταγή, αντίθετου περιεχομένου, παύει να ισχύει.”

Επειδή, σύμφωνα με την υπ’ αριθμ. 113/2009 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και κοινοποιήθηκε με την ΠΟΛ 1044/03.02.2014:

“Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι αποτελεί συγκέντρωση κεφαλαίων, και υπάγεται στον φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου, η πράξη σύστασης των προσώπων που αναφέρονται στο [άρθρο 17](#), μεταξύ των οποίων, ως εμπορική εταιρία, συγκαταλέγεται και η Ε.Π.Ε. Στη περίπτωση αυτή ο φόρος υπολογίζεται επί του αρχικού εταιρικού κεφαλαίου. Περαιτέρω, συγκέντρωση κεφαλαίου αποτελεί και η πράξη με την οποία αποφασίζεται η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου. Στη περίπτωση αυτή ο φόρος υπολογίζεται επί του ποσού της αύξησης του κεφαλαίου. Οι δύο αυτές περιπτώσεις εξαντλούν τη φορολόγηση του εταιρικού κεφαλαίου,

τόσον του αρχικού, όσον και της επαύξησής του, προβλέπονται δε από την περίπτωση α' της [παρ.1 του άρθρου 18](#). Η περίπτωση γ' επουδενί είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στο εταιρικό κεφάλαιο. Αναφέρεται στην αύξηση του ενεργητικού από παλαιούς ή νέους, κυρίως, εταίρους, στην οποία προβαίνουν, όχι για συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο ή στην εταιρική περιουσία, αλλά για την χορήγηση σε αυτούς δικαιωμάτων που απολαμβάνουν οι εταίροι, κυρίως του δικαιώματος συμμετοχής στα κέρδη. Είναι πλέον ή σαφές ότι στη περίπτωση αυτή οι εισφέροντες δεν καθίστανται εταίροι. Θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν απλοί επενδυτές.

Ενόψει των προεκτεθέντων, και για την απάντηση στο υπό τα στοιχ. 1. θ' ερώτημα, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του μέχρι του αρτίου ποσού του εταιρικού μεριδίου, το οποίο ταυτίζεται με την ονομαστική αξία αυτού, και του υπέρ το άρτιο, δηλαδή του πέραν της ονομαστικής αξίας, ποσού του μεριδίου. Το μέχρι του αρτίου ποσό συνιστά αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου, περίπτωση δηλαδή συγκέντρωσης κεφαλαίου η οποία προβλέπεται από την περ.α'(της παρ.1 του άρθρου 18). Ως προς αυτό δεν γεννάται θέμα, γίνεται γενικώς δεκτό και δεν αμφισβητείται (Παν.Ρέππας, Δ/ντής Υπ. Οικονομικών, Δ.Φρ.Νομ., Τ.61, σελ.508, Γνωμ.Νομ. Δ/νσης Υπ.Εθν.Οικον. 27/1987, 824/1988, υπ' αριθμ.πρωτ.20558/ΑΣ 21619, γνωμ. 215 της Γν. σ.1994 έγγραφο του Υπ. Οικ. Και Οικονομικών). Ως προς τη «διαφορά από την έκδοση μεριδίων υπέρ το άρτιον», όμως, όπως αποκαλείται η διαφορά μεταξύ της τιμής διάθεσης του μεριδίου και της ονομαστικής αξίας αυτού, αυτή δεν υπόκειται στο φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου, στον οποίο, αντιθέτως, υπόκειται, αν μεταγενεστέρως κεφαλαιοποιηθεί -κατόπιν αποφάσεως της γενικής συνέλευσης των εταίρων περί αυξήσεως του εταιρικού κεφαλαίου και εκδόσεως νέων μεριδίων, εννοείται - (Υπ' αριθμ.πρωτ. 20558/ΑΣ2169 - γνωμ. 215 της 15.6.94, Παν.Ρέππας οπ.παραπ., [ΠΟΛ.1230/10.10.1994](#)). Κατά τις Γνμ 27/87, 824/86 Νομ. Δ/νση Υπ.Εθν. Οικον., η περί ής πρόκειται διαφορά, είτε μεταγενεστέρως κεφαλαιοποιήθηκε είτε όχι, αποτελεί αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της εταιρίας. Οι γνωμοδοτήσεις όμως αυτές ερμηνεύουν διατάξεις του ν.1262/1982, άρθρ.5 και όχι αυτές του ν.[1676/1986](#). Υπάγουν τη διαφορά υπέρ το άρτιο στην έννοια του όρου «ίδια κεφάλαια» που χρησιμοποιεί ο ν.1262/1982, ο οποίος, όμως, ρυθμίζει θέματα διαφορετικά από αυτά του ν.1676/86. Ο όρος «ίδιο κεφάλαιο» και ο όρος «μετοχικό κεφάλαιο», τον οποίο χρησιμοποιεί ο ν.[1676/1986](#), δεν ταυτίζονται. Με την διαφορά υπέρ το άρτιο αυξάνονται μεν τα ίδια κεφάλαια της εταιρίας, όχι όμως και το μετοχικό κεφάλαιο. Η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου συνοδεύεται αναγκαίως από την έκδοση νέων μετοχών, στην ονομαστική αξία των οποίων αντιστοιχεί. Το ποσό που καταβάλλεται ως διαφορά υπέρ το άρτιον δεν ενσωματώνεται σε μετοχές, δεν εκδίδονται, ειδικώς για την περίπτωση αυτή, μετοχές, ασχέτως αν η καταβολή λαμβάνει χώρα με την ευκαιρία έκδοσης μετοχών, και συνεπώς δεν αυξάνεται κατά το ποσό αυτής το μετοχικό κεφάλαιο.

Επομένως στις γνωμοδοτήσεις αυτές δεν μπορεί να στηριχθεί ή να τεκμηριωθεί άποψη περί υπαγωγής της «διαφοράς υπέρ το άρτιο» στη περ.α' της [παρ.1 του άρθρου 18](#) του ν.1676/86. Περαιτέρω, παρατηρείται ότι η άποψη αυτή δέχεται, μεν, ορθώς, ότι η διαφορά υπέρ το άρτιο δεν αυξάνει το μετοχικό κεφάλαιο και ότι, συνεπώς, δεν μπορεί να υπαχθεί στη περ. α, 'πλην παραλείπει να εξετάσει την υπαγωγή της ή όχι στην περ.γ' και, κατ' ευθείαν, αποφαινεται ότι δεν υπάγεται κατά την καταβολή της στο φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου, στον οποίο, αντιθέτως, υπάγεται με την μεταγενέστερη τυχόν κεφαλαιοποίηση της. Είναι ανάγκη επομένως να εξεταστεί η δυνατότητα υπαγωγής της υπέρ το άρτιον διαφοράς σε άλλη περίπτωση του άρθρου 18, και συγκεκριμένα στη περίπτωση γ'. Όπως δέχεται και η ανωτέρω ερμηνευτική εκδοχή, η συγκεκριμένη καταβολή αυξάνει το ενεργητικό της επιχείρησης και, όπως προεξετέθη, γίνεται, όχι για να αυξηθεί το μετοχικό κεφάλαιο και να συμμετάσχει σε αυτό ο καταβάλλων, αλλά για να αποκτήσει δικαίωμα ή δικαιώματα εξ εκείνων που έχουν οι μέτοχοι, όπως η συμμετοχή και κέρδη. Συντρέχουν επομένως όλοι οι όροι που απαιτεί η περ.γ' και, συνεπώς, οφείλεται φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίου, ασχέτως μάλιστα της κεφαλαιοποίησής της στο μέλλον.''

Επειδή, οι διατάξεις του Ν. 2190/1920 "Περί Ανωνύμων Εταιριών", ορίζουν, ότι:

"Άρθρο 12 Μερική καταβολή κεφαλαίου

1. Μερική καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου, κατά την έννοια αυτού του Νόμου, θεωρείται η καταβολή κατά τη σύσταση της εταιρίας, καθώς και η καταβολή σε κάθε αύξηση του κεφαλαίου της, τμήματος της ονομαστικής αξίας της μετοχής με ταυτόχρονη ανάληψη, από κάθε μέτοχο, της υποχρέωσης για καταβολή της υπόλοιπης αξίας της μετοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού.

Μερική καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου δεν επιτρέπεται σε περίπτωση εισφοράς σε είδος, καθώς και επί εταιρειών με μετοχές εισηγμένες σε χρηματιστήριο.

*****Όπως στο άρθρο 12 προστέθηκε τίτλος με την παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν.3604/2007 (ΦΕΚ Α'189/08-08-2007) και σύμφωνα με το άρθρο 82 του ιδίου νόμου ισχύει από 8/8/2007 και μετά.

*****Όπως το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 12 αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του Ν.3604/2007 (ΦΕΚ Α'189/08-08-2007) και σύμφωνα με το άρθρο 82 του ιδίου νόμου ισχύει από 8/8/2007 και μετά.

2. Εν περιπτώσει ορισμού τοιαύτης καταβολής ισχύουσιν υποχρεωτικώς τα επόμενα: α) Ο χρόνος, κατά τον οποίο η αξία μετοχής μπορεί να παραμένει εν μέρει μόνο καταβεβλημένη, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε έτη.

β) Το τμήμα της αξίας κάθε μετοχής που έχει καταβληθεί δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το ένα τέταρτο (1/4) της ονομαστικής αξίας. Αν προβλέπεται έκδοση μετοχών πάνω από το άρτιο, η πάνω από το άρτιο διαφορά καταβάλλεται ολόκληρη εφάπαξ κατά την καταβολή της πρώτης δόσης.

Άρθρο 14

§3. Η εξ εκδόσεως μετοχών υπέρ το άρτιον προκύπτουσα διαφορά δεν δύναται να διατεθή προς πληρωμήν μερισμάτων ή ποσοστών.

Άρθρο 44α

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων για τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου δεν μπορεί να γίνει οποιαδήποτε διανομή στους μετόχους εφόσον, κατά την ημερομηνία λήξης της τελευταίας χρήσης, το σύνολο των ίδιων κεφαλαίων της εταιρείας, όπως προσδιορίζονται στο υπόδειγμα, ισολογισμού που προβλέπεται από το άρθρο 42γ είναι η μετά από τη διανομή αυτή θα γίνει κατώτερο από το ποσό του μετοχικού κεφαλαίου, προσαυξημένου με τα αποθεματικά για τα οποία η διανομή τους απαγορεύεται από το νόμο ή το καταστατικό. Το ποσό αυτού του μετοχικού κεφαλαίου μειώνεται κατά το ποσό που δεν έχει ακόμη κληθεί να καταβληθεί.

Επειδή, από το άρθρο 1 παρ. 2.2.402 του Π.Δ. 1123/1980 (Γ.Λ.Σ.) ορίζεται ότι :

“1. Αποθεματικά είναι συσσωρευμένα καθαρά κέρδη τα οποία δεν έχουν διανεμηθεί, ούτε έχουν ενσωματωθεί στο μετοχικό ή εταιρικό κεφάλαιο. Στην κατηγορία των αποθεματικών κατατάσσεται και η διαφορά από έκδοση μετοχών ή εταιρικών μεριδίων υπέρ το άρτιο.

2. Διαφορά από έκδοση μετοχών ή εταιρικών μεριδίων υπέρ το άρτιο είναι το πλεόνασμα που προκύπτει από την έκδοση μετοχών ή εταιρικών μεριδίων Ε.Π.Ε σε τιμή μεγαλύτερη από την ονομαστική τους”.

Επειδή, η διαφορά από την έκδοση μετοχών πάνω από το άρτιο εξομοιώνεται πλήρως με το μετοχικό κεφάλαιο και εμφανίζεται σε ιδιαίτερο λογαριασμό στο παθητικό του ισολογισμού και απεικονίζει μαζί με τον λογαριασμό μετοχικού κεφαλαίου τα κεφάλαια που κατέβαλαν οι μέτοχοι (Γ. Τριανταφυλλάκης ΔικΑΕ 2000 Τ.2Β.239). Η διαφορά από την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο εννοιολογικά αποτελεί μετοχικό κεφάλαιο και ανέκαθεν η κατάταξή του είναι στο παθητικό εμποδίζοντας τη διανομή του στους μετόχους (Ι.Κ.Δρυλλεράκης ΔικΑΕ 2010 τ.2. 1669). Σύμφωνα με την νομολογία η διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο δεν είναι αποθεματικό, γιατί δεν προέρχεται από μη διανεμηθέντα κέρδη από τα οποία και μόνο δύναται να δημιουργηθούν πραγματικά αποθεματικά, αλλά προέρχεται από καταβολές των μετόχων και είναι συμπληρωματικό μετοχικό κεφάλαιο και για το λόγο αυτό καταχωρείται στο ΓΛΣ στον λογαριασμό 41 με τίτλο «αποθεματικά». Επομένως, η διαφορά υπέρ το άρτιο παρά την «κατάταξη» αυτή έχει διαφορετική φύση και προέλευση από τα κοινά αποθεματικά (ΣτΕ 3015/2009 - επικυρ. την ΔΕΑ 841/2001). Για τον λόγο αυτό το ποσό που προέρχεται από την διαφορά αυτή άγεται σε πίστωση του λογαριασμού «Αποθεματικό

από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο», σαφώς διαχωριζόμενο από τα αποθεματικά που προέρχονται από καθαρά κέρδη της εταιρείας, σε ειδικό αποθεματικό (ΣτΕ 4993/1996, ΑΠ 1300/2009).

Επειδή, από οικονομικής και λογιστικής απόψεως, η έκδοση συμμετοχικών τίτλων όπως μετοχών και εταιρικών μεριδίων σε τιμή πάνω από την ονομαστική αξία (υπέρ το άρτιο), είναι μία πρακτική και τεχνική, μέσω της οποίας επιτυγχάνεται δίκαιη κατανομή των ποσοστών συμμετοχής, σε περιπτώσεις αυξήσεων του κεφαλαίου, στις οποίες υπάρχει μεταβολή των ποσοστών ιδιοκτησίας και η οποία μπορεί να προέλθει, από αύξηση του κεφαλαίου με είσοδο νέων ιδιοκτητών, ή από αύξηση του κεφαλαίου στην οποία δεν συμμετέχουν αναλογικά όλοι οι υπάρχοντες ιδιοκτήτες.

Επειδή, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η διαφορά από την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο, ταυτίζεται με το μετοχικό κεφάλαιο, αυξάνει το ενεργητικό της επιχείρησης και οι καταβάλλοντες τη διαφορά αυτή αποσκοπούν να αποκτήσουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη. Ως εκ τούτου συντρέχουν οι προϋποθέσεις που τίθενται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 1676/1986 για την επιβολή Φ.Σ.Κ..

Επειδή, με την υπ' αριθ. 113/2009 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε δεκτή από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και κοινοποιήθηκε με την Εγκ. ΠΟΛ. 1044/03-02-2014, δεν θεσπίζονται νέες διατάξεις αλλά γίνεται ερμηνεία της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 1676/1986, η οποία δεν τροποποιήθηκε από τη θέσπισή της μέχρι και την ημερομηνία δημοσίευσης της εν λόγω εγκυκλίου.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τραπέζης που ελήφθη κατά την από 23.02.2017 συνεδρίασή του, το μετοχικό κεφάλαιο αυτής αυξήθηκε κατά το ποσό των ευρώ 2.045.454,30 με την έκδοση 6.818.181 νέων κοινών, ονομαστικών, μετά δικαιώματος ψήφου, άυλων μετοχών της Τραπέζης, ονομαστικής αξίας ευρώ 0,30 εκάστη και τιμή διαθέσεως ευρώ 22,00. Η διαφορά, που προέκυψε μεταξύ της ονομαστικής αξίας και του πραγματικού ποσού που κατέβαλαν οι νέοι μέτοχοι για την απόκτηση των νέων μετοχών, προκειμένου να υπάρξει εξίσωση των δικαιωμάτων τους με τα δικαιώματα των παλαιών μετόχων [μειωθείσα κατά το ποσό της διενεργηθείσας λογιστικής προσαρμογής, ώστε η συνολική αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της Τραπέζης να ισούται στο ποσό ευρώ 12.204.543,99] συνολικού ποσού ευρώ 10.159.089,69 συνιστά τη διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 14 του ΚΝ 2190/1920. Το ως άνω ποσό πιστώθηκε στον ειδικό λογαριασμό της Τραπέζης «διαφορά από την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιον».

Η προσφεύγουσα υπέβαλε:

Α) την υπ. αριθ./2017 αρχική δήλωση καταβολής φόρου στη συγκέντρωση κεφαλαίων διαχειριστικού έτους 2017, και απέδωσε Φ.Σ.Κ. ποσού 20.454,54 €, δηλαδή υπήγαγε σε φόρο το ποσό των 2.045.454,30 € που αντιστοιχεί στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου.

Β) την υπ. αριθ./2017 εκπρόθεσμη συμπληρωματική δήλωση καταβολής φόρου στη συγκέντρωση κεφαλαίων διαχειριστικού έτους 2017, και απέδωσε Φ.Σ.Κ. ποσού 101.590,89 € {πλέον ποσό εκπροθέσμου 1.483,23 €}, δηλαδή υπήγαγε σε φόρο το ποσό των 10.159.089,69 € που αντιστοιχεί στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, **και ειδικότερα για την διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο.**

Την ως άνω δήλωση η προσφεύγουσα υπέβαλε με επιφύλαξη (σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 1 Ν. 4174/2013), η οποία διατυπώθηκε μαζί με την κατατεθειμένη δήλωση την 12.04.2017.

Επειδή, οι διατάξεις του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 9. Ερμηνευτικές Εγκυκλίους και Οδηγίες

1. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να εκδίδει ερμηνευτικές εγκυκλίους, καθώς και Οδηγίες για την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας. Οι ερμηνευτικές εγκυκλίους δημοσιεύονται στον ιστότοπο της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) και ισχύουν από τη δημοσίευσή τους.

2. Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή έως ότου τροποποιηθεί η νομοθεσία την οποία ερμηνεύουν. Η τυχόν μεταβολή της ερμηνευτικής θέσης της Φορολογικής Διοίκησης δεν ισχύει αναδρομικά σε περίπτωση που συνεπάγεται τη χειροτέρευση της θέσης των φορολογουμένων

*****Η παράγραφος 2, τέθηκε όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1β του άρθρου 12 του ν. 4474/2017 (ΦΕΚ Α' 80/07-06-2017) και ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 07/06/2017, σύμφωνα με το άρθρο 36 του ιδίου νόμου.

3. Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι δεν είναι δεσμευτικές για τους φορολογούμενους

4. Απαντήσεις που παρέχονται ή απόψεις που διατυπώνονται από υπάλληλο της Φορολογικής Διοίκησης σχετικά με την ερμηνεία της φορολογικής νομοθεσίας, δεν δεσμεύουν τη Φορολογική Διοίκηση, εκτός από τις περιπτώσεις, στις οποίες αυτό προβλέπεται στον Κώδικα.

5. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος ακολούθησε τις εγκυκλίους της φορολογικής Διοίκησης αναφορικά με τη φορολογική του υποχρέωση, η δήλωσή του δε θεωρείται ανακριβής ή δε θεωρείται ότι παρέλειψε να υποβάλει δήλωση, κατά περίπτωση.

Επειδή, η υπ' αριθμ. 113/2009 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και κοινοποιήθηκε με την ΠΟΛ 1044/03.02.2014, δεν τροποποίησε την νομοθεσία την οποία ερμηνεύει, αλλά και δεν μετέβαλε την ερμηνευτική θέση της Διοίκησης, νόμιμα η προσφεύγουσα κατέβαλε φόρο στη συγκέντρωση κεφαλαίων στην υπέρ άρτιο διαφορά.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, σε συνέχεια της προηγούμενης σκέψης, η αρχή της νομιμότητας συνεπάγεται την υποχρέωση της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή των δημόσιων νομικών προσώπων και των οργάνων τους, να τηρούν τους ανωτέρω κανόνες. Ως εκ τούτου, δεν τίθεται θέμα παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των φορολογουμένων.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με αριθ. πρωτ./06.09.2017 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας”, και τον διακριτικό τίτλο ‘.....’, ΑΦΜ, κατά της σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ της από 12.07.2017 και με αριθμό πρωτ. επιφύλαξης κατατεθείσας μαζί με την με αριθμό/2017 συμπληρωματική δήλωση καταβολής φόρου στη συγκέντρωση κεφαλαίων.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.